

निश्वरी सम गृहान्तरालं गते' लुङ्गटः । व० । तद्वति ति० ।
अनिर्वेद पु० न निर्वेदः अभावार्थे न० त० । निर्वेदाभावे
वैराग्याभावे अवैराग्ये, असन्तोषे च “अनिर्वेदः श्रियोमूल-
मनिर्वेदमयं सुखम् “अनिर्वेदे हि सततं सर्वार्थेष्वनुवर्तते”
इति रामा० ।

अनिल पु० अनिलनेन अन-इलच् । वायौ, तेनैव सर्वेषां
प्राणधारणात्तत्त्वम् । “तप्तकच्छं चरन् विप्रो जलवीर-
हतानिलान्” इति सोमान्नर्कानिलेन्द्राणां विज्ञाप्यत्यर्थमस्य
चेति” मनुः । “स सखा दीप इवानिलाहत” इति कमा० ।
अनिलश्च मायासहजतेन ब्रह्मणा विद्युत्पाद्य तद्रूपविष्टेन
ततोद्देशत उत्पादितः द्रव्यभेदः “तस्मादेतस्माद्वा आत्मन
आकाशः संभूतः आकाशात् वायुः वायोरग्निरित्यादि-
श्रुतिः, स च स्वाभाविकशोषस्पर्शगतिवेगाख्यगुणवान्
वियत उत्पन्नत्वात् शब्दगुणवांश्च । यथोक्तं पञ्चदश्यां
“माया सत्येकदेशस्था यथा तत्कैदेशम् । वियत्, तत्वा-
प्येकदेशगतो वायुः प्रकल्पितः । शोषस्पर्शगतिवेगो वायु-
धर्मा इमे मताः । त्वयः स्वभावात् सन्मायाव्योम्नां
क्षे तेऽपि वायुगाः । वायुरस्तीति सद्भावः, सतोवायौ
प्रथक्कृते । निस्तत्वरूपो मायायाः स्वभावो वियतो ध्वनि-
रिति “पुराणोक्तं तारतम्यं दशांशे भूतपञ्चके” इति च ।
तदाविष्टेनैव ब्रह्मणा वज्रित्वादित इति वेदान्तिमतम्
सांख्यमते सत् स्पर्शतन्मात्रादुत्पन्नः । वैशेषिकमते तु स्पर्श,
संख्या, परिमाण, प्रथक्त्वसंयोगविभागपरत्वापरत्ववेग-
गुणकोऽनिलः ईश्वरादेव अदृष्टवशादुत्पद्यते इति भेदः
स च स्थूलः सूक्ष्मश्च । तत्र स्थूलः सप्तविधः सप्तस्वन्वा-
श्रितः यथोक्तं सिद्धान्तशिरमणौ “भूवायुरावह इह प्रव-
हस्तदूर्ध्वः स्यादुहहस्तदनु संवत्संज्ञकश्च । अन्यस्ततो-
ऽपि सुवहः परिपूर्वकोऽस्माद्वाह्यः परावह इमे पवनाः
प्रसिद्धाः । भूमेर्वह्निर्वायुजनाग्नि भूवायुरावहोदवि-
द्युदाद्यम् । तदूर्ध्वं गो यः प्रवहः स नित्यं प्रत्यभाति-
कस्य तु मध्यसंस्था । नक्षत्रकक्षा खचरैः समेतो यस्मा-
दतस्तेन समाहतोऽयम् । अपञ्जरः खेचरचक्रयुक्तो भ्रमत्य-
जसं प्रवहानिलेन इति” । भूवायौ विद्युदादय उत्पद्यन्ते
द्रव्यतुल्यं तेषां खरूपादि तट्टीकायास्तुतं श्रीपतिवाक्येन ।
“निर्घातोत्काषनसुरवसुविद्युदन्तः कृवायोः संदृश्यन्ते खन-
गरपुरीवैषपूर्णां तथान्यत्” इति । तत्र विद्युतः । “सुजल-
जलधिमध्ये वाङ्मोऽग्निः स्थितोऽस्मात् सलिलभरनिसग्ना-
इत्यिता भूमसाक्षाः । विद्यति पवननोवाः सर्वतस्ता इवन्ति

द्युमणिकिरणतप्ता विद्युतस्तत्स्फुलिङ्गाः” । करकाः ।
“उद्धतैः पांसुभिर्भूमिः प्रचण्डपवनोच्चयात् । मेघमण्डलमा-
नीतैर्भालिन्यपरिवर्जितैः । मिश्रणाज्जलविन्दूनां पिण्डभावो
भवेदिह । दृषद्विपतन्येते द्रवन्ते च पुनः चिन्तौ” । विद्यु-
त्पातसंभवस्तु । “अकस्माद्देव्युतं तेजः पार्थिवांश्चकमिश्रि-
तम् । वात्यावदृश्मदाघाते प्रतिकूलानुकूलयोः । वाव्योस्तत्
पतति प्रायो ह्यृकालं प्राप्य वर्षणे । यतः प्रार्थय नैवेते
पांसवः प्रसरन्ति हि । तत् त्वेधा पार्थिवं चाप्यं तैजसं,
तत्तदुत्थितः । गतो निर्भरदाहैश्च भूमिस्थैरनुभूयते” ।
इन्द्रपनुः । “सूर्यस्य विविधवर्णाः पयनेन विघट्टिताः
कराः साभ्रे । विद्यति धनुःसंस्थाना ये दृश्यन्ते तदिन्द्र-
धनुः, । परिवेषः । “संस्फूर्जिता रवीश्वोः किरणाः पयनेन
मण्डलीभूताः । नानावर्णास्तयस्तन्मये व्योम्नि परिवेषः” ।
उल्का । “यासां गतिर्दिवि भवेद्वायुतेन गम्यास्तास्तारकाः
सकलखेचरतोऽतिदूरे । तिष्ठन्ति या अभियतोऽगतयश्च
ताराचन्द्रादधो हि निवसन्ति तदाश्रितास्ताः । शीतांशुव-
ज्जलमयास्तपनात् स्फुरन्ति ताश्चावहप्रधुमास्तसंधि-
संस्थाः । पूर्वानिलैस्तिमितभायसुपागतेऽस्मिंस्ताराः पतन्ति
कुहचिद्गुह्यतावशेन” । अथ रजःसंहतिः । “वर्षान्ते निर्जला
मेघा वायुना विरलीकृताः । ईषद्वाप्यावशेषास्तु पतन्ति
वसुधातले । भूमावयवकूपैस्तैश्छाद्यन्ते गिरयो द्रुमाः ।
रामारामादयस्तैस्तु पुनरर्कांशुशोभिताः । भूवायुना विशी-
र्णास्तु विलीयन्ते नभस्तले । तद्वज्रःसंहतिर्धेनुमह्वी-
क्षीरनाशकत्” । संध्यारागः । “भूम्युत्थितै रजोधूमैर्दि-
गन्तव्योन्मि संस्थितैः । सूर्याल्पकिरणैर्मिश्रैरावयवम-
भासते । विरलावयवं वस्तु यददृष्टेर्व्यवधायकम् । तेना-
भ्रमरुणीभूतं दृश्यते शक्रचापवत् । संध्यारागः स विज्ञेयो
दिनादौ च दिनात्यये । राकायां तु निशावज्जो तथैवेन्दु-
करोद्यमे” इति । तदधिष्ठातृदेहोत्पत्तिर्नान्तरभेदेन
वामनसुराणादौ दर्शिता यथा “पुलस्त्य उवाच । प्रविश्य
जठरं शुद्धोदयमातुः परन्दरः । ददर्शोद्धतं बालं
कटिन्धस्तकरं महत् ॥ तेनैव गर्भं दितिजं वज्रं यत-
पर्वणा । चिच्छेद सप्तधा ब्रह्मन् ! स करोद सुविस्तरम् ।
यक्रोऽपि प्राह मा भूद ! रुदस्तेति सधर्षरम् । रुतवसुज्ञा
प्रैकैकं भूयश्चिच्छेद सप्तधा ॥ ते जाता मरुतो नाम
देवादित्याः शतक्रतोः । मातुरेवापचारेण बलवीर्यपुर-
स्कृताः इति ॥ “यदसी भवता प्रोक्ता मरुतोदिति सम्भवाः ।
तत् केन पूर्वमासन् वै मरुत्सार्गेण कथ्यतामिति” नारद-